

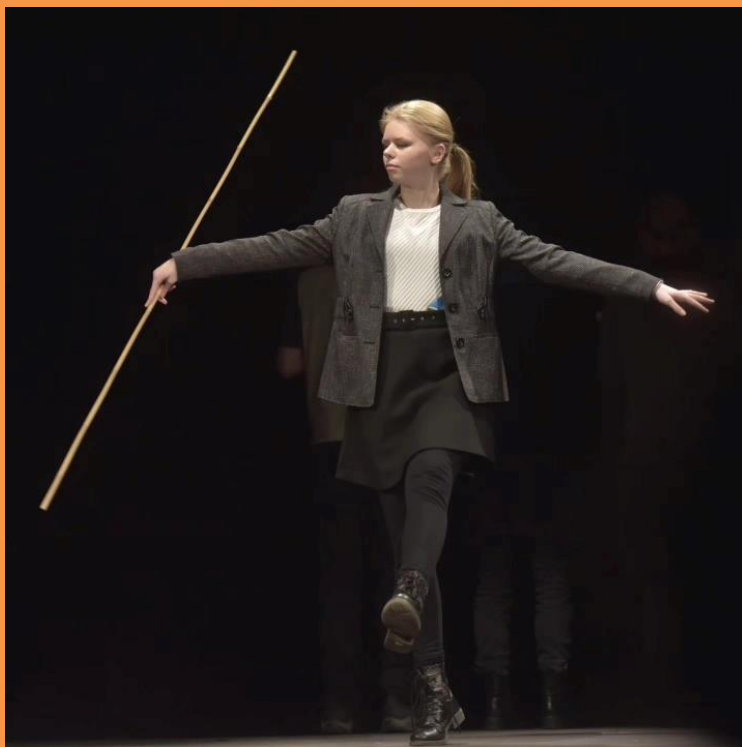


SPOLEK BUDIL

VÝROČNÍ ZPRÁVA SPOLKU BUDIL 2023

OBSAH

ZÁKLADNÍ DATA SPOLEČNOSTI	2
MÍSTO REALIZACE ČINNOSTI	3
HISTORIE, POSLÁNÍ A CÍLE	4
OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2023	5
UPLATŇOVÁNÍ METODY JACQUES LECOQ	6
ORGANIZACE KULTURNÍCH AKCÍ	7
VEDLEJŠÍ ČINNOST SPOLKU – SAD MÍRU	8
Z TISKU	9
PODĚKOVÁNÍ	11
TIRÁŽ	11



Spolek Budil uplatňuje metodu JL v ČR podporuje uměleckou činnost také mezi dospívajícími.



S P O L E K B U D I L

ZÁKLADNÍ DATA SPOLEČNOSTI

Název a sídlo:

Spolek Budil, Strojnická 433/3, 170 00 Praha 7, IČ: 22834061

Zapsán:

1. května 2015 u Městského soudu v Praze pod spisovou značkou L 20671

Účel, pro který byla účetní jednotka zřízena, a jeho aktivity:

- Účelem spolku je uplatňování francouzské metody Jacques Lecoq, jejímž hlavním cílem je rozvíjení kreativního potenciálu v oblasti kultury, vzdělávání a volného času. Tyto společné zájmy a cíle se setkávají v projektu Budilovy divadelní školy.
- Organizace umělecko-vzdělávacích aktivit určených široké veřejnosti z řad dětí i dospělých, možnost vzdělávání a rozšiřování znalostí a schopností na mezinárodní úrovni.
- Uskutečňování neziskových kulturních akcí, neziskové publikační činnosti, aktivit pro rozvíjení uměleckého potenciálu a smysluplné využití volného času.
- Rozšiřování povědomí o metodě Jacques Lecoq (Francie).
- Spolupráce a výměny s podobně zaměřenými organizacemi a osobami v ČR i v zahraničí.
- Kulturně-společenský rozvoj obce (a jejího širokého okolí), v níž má Budilova divadelní škola svou mimopražskou rezidenci.

Předmět vedlejší hospodářské činnosti:

Vedlejší činností spolku je revitalizace a správa Sadu míru v rezidenční obci BDŠ Svídnice u Dymokur.

Statutární orgány a změny provedené v účetním období:

Nejvyšší orgán:

Výkonný výbor

Předsedkyně (statutární orgán):

Vendulka Burger

vendulaburger@gmail.com

+420 724 703 750

V průběhu účetního období se složení orgánů nezměnilo.



SPOLEK BUDIL

MÍSTO REALIZACE ČINNOSTI

- Studio Citadela, Klimentská 1210/16, Praha 1
- Klub Mlejn, Kovářova 1615/4, Praha 13
- Svídnice u Dymokur, okres Nymburk
- Nymburské kulturní centrum, Palackého tř. 449/64, Nymburk

Jedněmi ze spoluzakladatelů BDŠ se v roce 2007 stali také zástupci **KD MLEJN**. Díky této skutečnosti má BDŠ v jeho prostorách možnost uskutečňovat své aktivity. Pravidelná výuka a jednotlivé specifické semináře probíhají v centru Prahy ve **Studios Citadela**, během teplých období roku je výuka přesouvána do přírodního prostředí **mimopražské rezidence BDŠ** ve Svídnici u Dymokur. Do začátku března 2020 probíhala dlouhodobá spolupráce s **Nymburským kulturním centrem** – poté (i vlivem pandemických okolností) byla spolupráce přerušena, nyní je obnovována. BDŠ se reprezentuje také v jiných částech Prahy a ČR účastí na festivalech (jak vystoupeními studentů, tak vedením tvůrčích dílen), na mezinárodních projektech či tradičních regionálních akcích.

BDŠ navštěvují studenti z celé ČR i jiných zemí. Zastává významné místo ve svém oboru činnosti především proto, že metodu Jacques Lecoq vyučuje jako jediná v ČR i na Slovensku.



Prostředí mimopražské rezidence BDŠ vs Středočeském kraji, kde Spolek Budil úspěšně organizuje kulturní aktivity i vzdělávání metodou Jacques Lecoq.



S P O L E K B U D I L

HISTORIE, POSLÁNÍ A CÍLE

Občanské sdružení Budil (nyní Spolek Budil) bylo založeno, aby zřizovalo Budilovu divadelní školu, kterou v roce 2007 otevřela Vendulka Burger, absolventka Mezinárodní divadelní školy Jacques Lecoq v Paříži. Tuto školu vystudovala jako jedna ze dvou českých studentek ještě za života samotného mistra Jacquesa Lecoqa. Po studiu se od roku 1995 vedle umělecké práce intenzivně věnuje pedagogice metody Jacques Lecoq, učila po celém světě a v roce 2007 zakotvila v České republice. Mezi lety 1995-2005 doporučila mnoho talentovaných herců (mezi nimi Annu Polívkovou) ke studiu na Mezinárodní divadelní škole Jacques Lecoq – a všichni úspěšně dvouleté studium ukončili. V roce 2007 Vendulka Burger přijala písemnou podporu k založení Budilovy divadelní školy od manželky J. Lecoqa, ředitelky Fay Lee Lecoq.

Posláním spolku je uplatňování francouzské metody Jacques Lecoq, jejímž hlavním cílem je **rozvíjení kreativního potenciálu v oblasti kultury, vzdělávání a volného času** (projekt BDŠ, pohybová a režijní spolupráce s divadelními soubory či kroužky, dramaturgie či tvorba nejrůznějších – i multizánrových – festivalů, školení pedagogů i firem, organizace komunitních aktivit či tradičních akcí, tvorba interaktivních i jevištních představení).

V roce 2021 rozšířil Spolek Budil svou činnost o činnost vedlejší projektem Revitalizace Sadu míru se záměrem záchranu 70 let starého zanedbaného Sadu míru v místě mimopražské rezidence Budilovy divadelní školy, ve Svídnici u Dymokur.





S P O L E K B U D I L

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2023

Rok 2023 nebyl pro Spolek Budil nejjednodušší s ohledem na doznívání pocovidových krizí, ale naše činnost neustala:

V Sadu míru jsme vysadili další stromy a keře – a máme nyní „odborníka přes stromy“ z Rožďalovic. Líbí se mi také, že odrůdy jabloní mají často ženská jména, jako třeba Jarka, Petra... to mě baví a těším se, až jejich plody začnu ochutnávat. Sázeli jsme loni na podzim a už letos jsme sklídili první hrušku Williamsovu! Doufáme, že brzy začneme sklízet i další plody své práce. Návštěvníci se mohou sadem projít, přečíst si jména odrůd na štítcích, odpočinout si u vznikajícího jezírka, kam se postupně stěhují i vodní živočichové. Rok 2023 byl ale hlavně o neúnavném sekání a boji s plevelem – i to jsme zvládli a stromům se daří.

Naše **umělecká činnost** se začala více rozvíjet směrem k dramaturgii uměleckých akcí a uplatňování kvalit absolventů Budilovy divadelní školy – například na tržišti umění Múzy na Valech k tomu určeném – včetně naší absolventky, která uspěla na Mezinárodní škole Jacques Lecoq a jako profesionálka se vrací do ČR. Metodu JL předáváme také dospívajícím – mladý soubor Sesterstvo těsta začal svá umělecká díla prezentovat s úspěchem publiku.

Spolek Budil pokračuje také v **obnovování tradic a budování kulturních hodnot** ve Středočeském kraji – uměleckými, ale i řemeslnými a zemědělskými aktivitami vytváří nová místa pro odpočinek: podařilo se například společnými silami vybudovat altánek pro projekt Bošínské cesty. Altánek, který nedokázal nikdo jiný postavit za přijatelnou cenu, je nyní součástí bošínského evangelického kostela, respektive fary a jejího dětského hřiště vybudovaného bývalým farářem s přáním oživit místo tak, aby se zde zastavovali kolemjdoucí nejen věřící.

Sad míru je už dnes místem oddechu a odpočinku oceněným Nadací Partnerství jako jeden z nejlepších projektů udržitelnosti života v zemi. Vesnička Bošín je celá skanzen. A my se budeme snažit do budoucna místa, kde působíme, oživovat a propojovat: Poděbrady – Nymburk – Jabkenice – Bošín – Městec Králové – Svídnice.

Jsem ráda, že se dále vyvíjí i **Pojďme spolu za knížkou** – projekt interaktivního přístupu k literatuře, který děti i učitele inspiruje ve způsobech vedení dětí ke čtení a probouzení jejich fantazie a snění – se dále vyvíjí a jsme stále v kontaktu se středočeskými knihovnami. a probouzíme v nich fantazii a snění.

Takže to byl velmi plodný rok!

Předsedkyně Spolku Budil Vendulka Burger-Budilová



SPOLEK BUDIL

UPLATŇOVÁNÍ METODY JACQUES LECOQ

a rozvíjení kreativního potenciálu v oblasti kultury, vzdělávání a volného času

Také v roce 2023 naplňoval Spolek Budil – zastoupený Vendulkou Burger Budilovou – svůj hlavní účel:

- spolupráce s divadelními soubory (**Bohnická divadelní společnost** a představení **Pouť bláznů** pro 65. česko-slovenské psychofarmakologické konferenci v Mariánských Lázních / pedagogické vedení při přípravě autorského představení **Láry Fáry** mladého poděbradského souboru **Sesterstvo těsta**)
- tvorba autorských představení (**Divadlo S.O.S.** – O Frickovi, Oné noci)
- vedení tvůrčích dílen a seminářů na divadelních přehlídkách (Krajské kolo ZUŠ - LDO, Dětská scéna Jablonec, Letní taneční soustředění studia tance a pohybu FRI.DA)
- ojedinělý projekt rozvoje čtenářství u dětí základních škol **Pojďme spolu za knížkou**: interaktivní čtení knih Pipi Dlouhá punčocha A. Lindgrenové a Zahrada J. Trnky, u níž dokonce děti závěrem natáčejí animovaný film





SPOLEK BUDIL

ORGANIZACE KULTURNÍCH AKCÍ

MÚZY NA VALECH aneb Tržiště umění

Již 3. ročník multižánrového festivalu dávající prostor umělcům rozmanitých žánrů, kteří se nebojí různých druhů jevišť – včetně ulice – spoluorganizuje Spolek Budil, přičemž dramaturgicky jej celý zaštiťuje Vendulka Burger Budilová. Tržiště umění je „živý katalog talentů“ neokoukaných umělců, díky němuž je mohou oslovit organizátoři kulturních akcí po celé ČR.

Hudba pestrých žánrů, divadlo, tanec, cirkus, slam poetry, výtvarné stánky, ohňová show, literární koutek, noční kabaret a celý prostor nymburských Valů naplněný spokojenými diváky.



Na festivalu Múzy na Valech mohou své umění nabídnout také absolventi Budilovy divadelní školy.

DRAMATURGICKÁ SPOLUPRÁCE S FESTIVALEM SMETANOVY JABKENICE

Přestože v roce 2023 spolupracovala Vendulka Burger Budilová s festivalem Smetanovy Jabkenice jen zčásti, vnesla do jeho dramaturgie zásadní přínos: umělecké tlumočení některých výstupů do českého znakového jazyka. Což vzhledem ke skladatelovu postižení, kterým trpěl právě na sklonku života stráveném v Jabkenicích, přineslo festivalu ještě hlubší význam a zpřístupnilo jej dalšímu okruhu diváků. Smetanova největší díla, která složil právě v období své hluchoty, mohou nyní díky uměleckým tlumočnickům vnímat také neslyšící návštěvníci hudebního festivalu.





S P O L E K B U D I L

VEDLEJŠÍ ČINNOST SPOLKU – SAD MÍRU

Revitalizace Sadu míru: zachování přírodního dědictví i tvorba komunitních aktivit.

V roce 2021 rozšířil Spolek Budil svou činnost o činnost vedlejší projektem **Revitalizace Sadu míru** – záměrem záchrany 70 let starého zanedbaného Sadu míru v místě mimopražské rezidence Budilovy divadelní školy, ve Svídnici u Dymokur s počáteční vizí do roku 2030.

V roce 2022 se podařilo ve spolupráci s odborníky z regionu a za pomoci obyvatel obce i širšího okolí dokončit kultivaci celé plochy sadu (7077m²) a s podporou obyvatel, firem a organizací z celého Nymburska vysadit stovku ovocných stromů a stejný počet keřů.

V roce 2023 pokračovala nová výsadba stromků a keřů i péče o včelstva. Obnova sadu byla odměněna úrodou – prvním plodem hrušky Williamsovy. A byl odstartován další z prvotních záměrů revitalizace sadu: z již naplněného dešťového rezervoáru začíná Spolek Budil pod dohledem profesionálů budovat funkční tůň / jezírko, které bude přirozeně zavlažovat stromy.

Sad míru pomáhá - Vyhlídkva vašeho srdce

Velmi nás potěšil výběr Obnovy Sadu míru mezi 30 projektů pro dobročinnou Aukci pro přírodu (Nadace Partnerství), která letos vynesla 3 685 000 korun na podporu přírody. Náš projekt byl zapojen aukcí lavičky pro Vyhlídkva vašeho srdce. Po umístění lavičky na vyhlídkové místo Sadu míru byly Nadací Partnerství z obou jejích stran vysazeny dvě třešně sakury. Při té příležitosti Spolek Budil vysadil vrbu, vistárii a 9 sazenic vína.

Podpořeno z grantového programu České spořitelny Dokážeme víc (ve spolupráci s Nadací Via) a z grantového programu Zelené oázy, který vyhláší Nadace Partnerství a společnost MOL Česká republika / Spolufinancováno Státním fondem životního prostředí ČR na základě rozhodnutí ministra životního prostředí / Projekt byl podpořen akciovou společností JRD Group v programu Fond pro udržitelný život (prostřednictvím Nadace VIA) / Podpořeno z Fondu Kaufland "Milion pro..." ve spolupráci s Nadací VIA

MÁ TO SMYSL





SPOLEK BUDIL

Z TISKU

RESPEKT 33/2023, srpen 2023, str. 7

Autor: Kateřina Mázdrová

Zdroj: [https://www.respekt.cz/tydenik/2023/33/sad-miru-](https://www.respekt.cz/tydenik/2023/33/sad-miru-jinak?srsltid=AfmBOornp35WpuEMrK2UhP8awfqVI-wJXBr5y6WzekwAu94AF3ScaWfm)

[jinak?srsltid=AfmBOornp35WpuEMrK2UhP8awfqVI-wJXBr5y6WzekwAu94AF3ScaWfm](https://www.respekt.cz/tydenik/2023/33/sad-miru-jinak?srsltid=AfmBOornp35WpuEMrK2UhP8awfqVI-wJXBr5y6WzekwAu94AF3ScaWfm)

prvních 15 minut

Sad míru jinak Vendula Burger zkouší na mnoha frontách probouzet život na středočeské vsi

KATEŘINA MÁZDROVÁ / FOTO MATĚJ STRÁNSKÝ

Potřebovala bych naklonovat," směje se Vendula Burger na dotaz, na čem zrovna pracuje. „Celý minulý týden jsem kosou ručně zdolávala bodláčí v sadu na Kamenci, abych si sama na sobě vyzkoušela, jak náročná práce to je, než na to někoho v budoucnu najmeme. Do toho připravuji zářijový pouliční festival v Nymburce Múzy na Valech, budujeme altán pro turisty u evangelického kostela v Bošíně, ředitelují a učím ve svojí Budilově divadelní škole...“ vypočítává herečka, tanečnice, režisérka, produkční, pedagožka, ale také načas třeba knihovnice, včelařka nebo experimentátorka s vařením marmelád.

Výčet by mohl pokračovat, hlavně je však hybatelkou a „buditelkou“ komunitního života v malé vesnici Svídnice u Nymburka s necelou stovkou obyvatel, kde není škola, škola ani obchod, železniční trať byla zrušena a pivnice „pro chlapy“ funguje jen občas. Tady před osmi roky koupila bývalou hospodu se sálem, aby ji přetvořila v dům pro žití i hraní divadla, a po několika letech strávených ve světě s divadelním souborem Philippa Gentyho a poté v Praze, kde mimo jiné působila jako pedagožka na katedře nonverbálního divadla pražské HAMU či rozjížděla festival Letní Letná, se sem s dětmi přestěhovala. Jak říká, „herci jsou už z podstaty extroverti, taková je jejich práce. Pokud se ale člověk zabývá uměním, musí mít kolem sebe také pohodu a možnost se zavřít někde v klidu před světem. Praha a hektický život mně začaly padat na hlavu. Táhlo mě to na venkov,“ vzpomíná.

Zmínované „buditelství“ není náhodné. Vendula Burger (51) ho má v krvi. Pochází totiž ze slavného uměleckého rodu: jejím prapradědečkem byl herec, režisér a divadelní ředitel Vendelín Budil, herci byli i prarodiče Jiří a Anna Steimarovi, stejně jako strýc Jiří Kodet či její maminka Evelyn Steimarová a sestra Anna Polívková. Umění se v rodové linii nevénoval snad jen dědeček Jaroslav Juhan, který zato stál u zrodu automobilismu u nás; vypracoval se v prodejce vozů Porsche a byl také slavným automobilovým závodníkem a hokejistou, která po komunistickém puči v roce 1948 emigroval z Československa „za kopečky“ do Guatemaly a poté žil v Paříži a v Zenevě.

„Rodinný kosmopolitismus“ má v krvi i Vendula Burger. Po gymnáziu zamířila do Francie, kde se živila jako au pair, učila se jazyk, studovala na Sorbonně. Nejvíc ji prý ale formovala mezinárodní škola „nejlepšího učitele pohybového divadla na světě“ Jacques Lecoqa. Ten zásadním způsobem ovlivnil její

směřování v tvorbě a také v životě – včetně předávání zkušeností u něj získaných začínajícím hercům, tanečnickům, dramaturgům a režisérům a posouvání je „z nuly na startovní čáru“.

Život na vesnici jí přinesl také zcela novou – a ne zcela snadnou roli. Že venkovská sousedskost a pospolitost mizí, je prostě fakt. Snadná dostupnost větších měst včetně Prahy ve středních Čechách rozhodně nenahrazá místním aktivitám: za kulturou i nákupy se jezdí na pražský „Čerňák“ nebo třeba do Kolína. Se studenty z její divadelní školy nazkoušeli představení *Živá kronika Svídnice*, inspirované místní kronikou a jednotlivými domy a sousedy, kteří

v nich žili, pořízené fotografie z představení jsou pak také podkladem pro tištěnou *Živou kroniku Svídnice* (letos vyjde již 4. díl). V rámci školy se studenti „oživilí“ místní nádraží a natočili film – a i tady bychom mohli ve větu jejich „místních“ aktivit pokračovat.

Z nich ale jedna v současnosti vyčnívá, možná proto, že je během na dlouhou trať. V době covidu, kdy nebylo možné dělat nic, učit, hrát, tvořit představení, si Vendula Burger ukousla další sousto, kdy začala oživovat coby „prostor pro všechny“ nálety zarostlý vrch Kamenec. Z vyprávění pamětníků věděla, že zde byl v roce 1954 vybudován takzvaný Sad míru – poté, co soukromá pole i větší zahrady „spadly“ pod družstvo. Ovocné stromy byly vysázeny pro ty, kdo neměli vlastní zahrádku či sad za humny, místní tu pěstovali také zeleninu.

Pro Vendulu Burger, která si bývalý sad na 202 metrů vysokém Kamenci pronajala od obce, tak začal boj s „džunglí“, shánění grantů, učení se s ostatními tomu, jakou odrůdu vysadit či jak vybudovat dešťový rezervoár nebo přírodní kuchyňku, jak včelařit a další desítky činností. Vše je založeno převážně na dobrovolnické práci kamarádů, několika místních, ale také třeba manažerů České spořitelny, kteří se tady po poskytnutí daru prostřednictvím Nadace Via v rámci firemního teambuildingu učili sázet stromy. Těch je dnes na Kamenci vysázeno přes sto a během dvou let začnou plodit. Plány jsou velké, přinejmenším na dalších dvacet let. „Vidím to před očima. Krásný sad, jezírko, kde plavou ryby, místo, kde se lidé rádi zastavují a kde rodiny s dětmi mohou při putování krajinou přespát pod přístřeškem a osprchovat se pod venkovní sprchou.“

O tom, že snaha probouzet život na vsi není zrovna procházka růžovým sadem, ví Vendula Burger své. Od poznámek, že žije snadno z grantů (ignorujících fakt, že každý grant se musí podat a vyúčtovat), po poukaz na „náplavy z měst“, které otravují touhou měnit místním silou jejich život, až po spoustu nezištné pomoci, jejíž nabídka jako by se postupně nabalovala: „Potkávám neskutečné lidi – a to mě drží.“ S nedvěrou starousedlíků (a i novousedlíků) je prý nutné počítat. „Když něco nejde, najdu si jiný dveře,“ popisuje svůj „motor“ Vendula Burger. ●

WWW.RESPEKT.CZ/AUDIO



Občas padne kosa na kámen.



S P O L E K B U D I L

NYMBURSKÝ DENÍK 16.9.2023

Na Valech se tančilo, zpívalo, hrálo divadlo i recitovalo. Dorazily múzy

/VIDEO, FOTOGALERIE/ Multižánrový festival Múzy na Valech rozproudil dění na několika scénách poblíž vodárenské věže. V sobotu 16. září odpoledne a večer tak byla k vidění třeba divadelní pohádka pro děti, ale také Perverzní kabaret, který rozhodně mladistvým určen nebyl.

S naším objektivem jsme se pohybovali mezi scénami na samém začátku festivalu. Na scéně U Karla vystupovali s poezií Ema Suchá a Richard Hanus. Na vedlejší scéně u čajovny vyprávěl o své nové knize spisovatel Jan Řehounek. Ještě o pár kroků dál ovládli scénu Ve Dvoře situovanou do prostor kavárny U Strejčka divadelníci z divadla Šapitó s cirkusovou pohádkou O červené Karkulce.

Podél toku Malých Valů byly rozestavěny stánky s řemeslnou výrobou. Přímo pod vodárenskou věží vystupovali mimové se svými pohybovými a pantomimickými etudami. Střídali se s tanečnicí z místního studia Easy Dance 2000. O kus dál blíže k dětskému hřišti udivovaly svými dovednostmi slečny náročným cvičením u tyče zvaným pole dance trénované Martinou Kučerovou, vedoucí místního Centra pro všechny.

Scén však bylo ještě více. Jedna z nich přímo na dvoře truhlárny Jana Kynčla. Další zastávkou byla scéna poezie Městské knihovny, kde zazněla i italština. Na své si přišli i fanoušci výtvarného umění, kteří se mohli stavět například u stánku nymburské výtvarnice a grafičky Lucie Trejbalové působící pod značkou Já z tebe vykvetu.

Nymburské historické centrum kolem Valů zkrátka znovu ožilo uměním v tom nejširším slova smyslu. A to především díky týmu pořadatelů kolem duše celého festivalu Vendulky Burger Budilové.

Autor: Miroslav S. Jilemnický

Zdroj: <https://nymbursky.denik.cz/volny-cas/nymburk-multizanrovy-festival-muzy-na-valech-divadlo-recitace-tanec-zpev-2023.html>



SPOLEK BUDIL

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme Studiu Citadela za možnost realizace workshopů metodou Jacques Lecoq v jeho prostorách a za mnoho podnětů ke spolupráci.

Děkujeme starostce Dymokur Radce Sedláčkové, DiS., obci Dymokury a Ing. Tomášovi Czerninovi za podporu spolku Budil.

Děkujeme portálům Divadlo.cz, Amatérské divadlo, Culturenet, Datbáze tance a Kudy z nudy za dlouhodobou spolupráci při propagaci aktivit Spolku Budil a Nymburskému deníku za mediální spolupráci.

Děkujeme členům Spolku Budil za podílení se na jeho životě.



TIRÁŽ

Název publikace: Výroční zpráva Spolku Budil 2023

Redakce: Veronika Rašťáková, Vendulka Burger

Foto: Ivan Zučenko, knihovna Sadská, archiv Spolku Budil

Grafická úprava: Veronika Rašťáková

V Praze 3. 9. 2024

Kontakt: www.budil.cz, produkce.budil@gmail.com